

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges] O MAMĂ CARE SE ROAGĂ (III)

Când, în loc să avanseze și-a pierdut dintrodată slujba de asistent, luând bani din casierie și fugind în noapte și în ceață, durerea ei a ajuns la punctul culminant, dar credința ei a rezistat.

„Doamne Isuse, Tu ai plătit scump pentru el, cu sângele Tău cel sfânt, l-ai însemnat în palmele Tale și nu-l vei lăsa să se piardă.”

Așa s-a rugat ea ani în șir, fără să ostenească și fără să cadă de oboseală.

Ea a rămas activă și prietenoasă, abia dacă se puteau observa îndurerarea și suferința acestui suflet puternic și credincios de mamă.

În mica ei locuință, desăvârșit de curată, era ca într-o cutie de bijuterii ; un pat pregătit pentru fiul pierdut nu lipsea niciodată.

Scumpa ei Biblie și uzata „casetă cu comoară” erau martorii tăcuți ai suferințelor ei.

Cu răbdare aștepta zi de zi întoarcerea celui dispărut.

„Va veni !” obișnuia ea să spună. „Tatăl ceresc vrea doar să mă învețe ce înseamnă răbdarea, prin acest timp de așteptare”.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

De mai multe ori a trebuit să asculte remarci care rănesc, care cu siguranță au tăiat-o la inimă :

„Ce nenorocire să ai un fiu așa de ușuratic !”

„Câtă minte și talent s-au reunit în el și în plus această educație evlavioasă !

Rugăciunea nu ajută întotdeauna, nici dacă îți crești copiii într-un mod foarte religios.” ș. a. m. d.

Mergea regulat în casele clienților, într-o anumită zi mereu la aceeași familie, unde femeia căruntă și zbârcită era tratată ca un membru al familiei.

Adesea, când o privesc, îmi vine în minte poezia lui Chamisso :

*O vezi ocupată cu rufe, o droaie,
Bătrâna cu părul cărunt, de mătase,
Spălătoreasa cea mai vioaie, Mergând pe șaptezeci și șase.*

Își făcea treaba incredibil de repede. Măinile ei cu bătăturei curățau zilnic ciubere mari cu rufe. Iar lucrurile uscate erau orbitor de albe.

În binecuvântarea lui Dumnezeu mărturisit odată astfel : [Continuarea în numărul viitor | Preluare din cartea de „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de povestiri din viață | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului

Dumnezeu sa va binecuvanteze, Daniel & Cristina !

- Editorial
- Cincisprezece lucruri ...
- Lumini peste veacuri (II)
- Cum pot fi mântuit ?
- O mamă care se roagă (III)

„Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi ... ! Amin”
[II CORINTENI 13 : 14]

Editorial. Cincisprezece lucruri de care Dumnezeu te întreabă ...

1. Dumnezeu nu te întreabă ce fel de masina ai condus, dar te întreabă *câți oameni ai condus cu ea atunci când aveau nevoie de un mijloc de transport !*
2. Dumnezeu nu te întreabă câți metri pătrați are casa ta, dar te întreabă *câți oameni au fost bine primiți în casa ta !*
3. Dumnezeu nu te întreabă despre hainele la modă pe care le ai în dulap, dar te întreabă *pe câți oameni nevoiași i-au îmbrăcat aceste haine !*
4. Dumnezeu nu te întreabă ce poziție socială ai avut, dar te întreabă *cum te-ai comportat cu ceilalți !*
5. Dumnezeu nu te întreabă câte proprietăți și bunuri materiale ai avut, dar te întreabă *cum ți-au condus acestea viața !*
6. Dumnezeu nu te întreabă care a fost salariul cel mai mare pe care l-ai avut, dar te întreabă *ce compromisuri ai făcut pentru a-l obține !*
7. Dumnezeu nu te întreabă cât de mult ai muncit peste program la servicii, dar te întreabă *cât de mult ai „muncit peste program” cu familia și pentru cei dragi !*
8. Dumnezeu nu te întreabă câtă lume te-a recomandat, dar te întreabă *pe câți ai recomandat tu la rândul tău !*
9. Dumnezeu nu te întreabă ce meserie ai avut, dar te întreabă *dacă ai schimbat meseria după cea mai bună abilitate a ta !*
10. Dumnezeu nu te întreabă ce ai făcut să te ajuți, dar te întreabă *ce ai făcut ca să-i ajuți pe ceilalți !*
11. Dumnezeu nu te întreabă câți prieteni ai avut, dar te întreabă *pentru câți oameni ai fost un adevărat prieten !*
12. Dumnezeu nu te întreabă cum ți-ai apărat drepturile, dar te întreabă *cum ai apărat drepturile altora !*

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

13. Dumnezeu nu te întreabă ce vecini ai avut, dar te întreabă *ce fel de vecin le-ai fost tu lor !*

14. Dumnezeu nu te întreabă ce culoare a avut pielea ta, dar te întreabă *ce fel de caracter ai avut !*

15. Dumnezeu nu te întreabă de câte ori vorbele tale au spus adevărul, dar te întreabă *de câte ori nu l-ai spus !*

[Preluare de pe internet]

„Fiecare din voi să cinstească pe mama sa și pe tatăl său”.

[Leviticul 19 : 3]

Pe când George Walker Bush era președinte al Americii, (într-un articol prezentat de Washington Times), se povestește că prima doamnă a Statelor Unite, Laura Bush, a făcut o vizită împreună cu soțul ei părinților lui, (fostul președinte George H. W. Bush și fosta primă doamnă Barbara Bush).

Așa cum a povestit mai târziu Laura Bush, în timpul acestei vizite soțul ei s-a trezit la ora șase dimineața și ca de obicei, a coborât la parterul casei să-și pregătească o ceașcă cu cafea.

După ce și-a pregătit cafeaua, în timp ce s-a așezat comod pe fotoliu și-a pus picioarele pe o măsuță pentru serviciul de cafea.

Când l-a văzut, mama lui l-a apostrofat spunându-i : „*l-ați picioarele de pe masă !*”

Văzând-o cât este de nervoasă, tatăl său a intervenit imediat :

„*Ce-i cu atitudinea asta Barbara ; el este președintele Statelor Unite !*”

Mama lui l-a întrerupt însă și pe soțul ei spunând :

„*Ce importantă are ? Oricine ar fi, nu vreau ca cineva să-și pună picioarele pe măsuța mea pentru cafea !*

Dacă el este președintele Statelor Unite, eu sunt mama lui !

Președintele a împlinit imediat ceea ce i s-a cerut, luând seama la observațiile făcute de doamna Bush ; pentru că și președinții trebuie să asculte de mamele lor ! [Preluare de pe internet ; republicată]

În limba ebraică, pentru *a cinsti* este folosit *yare'* care înseamnă : „*Teamă, venerare, a-ți fi frică*”, acesta fiind sensul literal al cinstirii părinților.

Dar în cele mai multe traduceri, „a cinsti” este redat prin „a respecta”.

În limba română, **respectul** este definit ca fiind o : „*Atitudine sau sentiment de stimă, de considerație sau de prețuire deosebită față de cineva sau de ceva ; deferență, venerație*”. (DEX, 2009)

ÎNTÂMPLĂRI CU TÂLC

Alături de soție la greu !

Bill Havens, urma să reprezinte U.S.A. în echipa de canoe, la olimpiada din 1924.

În acea vreme însă se confrunta cu o dilemă. Primul său copil urma să se nască chiar în prima zi a competiției !

Soția sa l-a încurajat să meargă la această competiție, dar Bill a hotărât să rămână acasă și s-o asiste la naștere.

Colegul său de echipă a câștigat medalia de aur. Dar el a pierdut șansa de a o primi la categoria sa, pentru că a ales să rămână acasă.

Ca totul să fie și mai rău, copilul așteptat nici nu s-a născut respectând calculele părinților, ci numai după trei săptămâni ... după ce deja s-a încheiat competiția !

După 28 de ani însă, acel băiat ce nu s-a născut la timpul așteptat, l-a sunat pe tatăl său din Helsinki anunțându-l că a câștigat medalia de aur la olimpiadă.

Când s-a făcut mare, Frank a început să practice același sport ca tatăl său, aducându-i bucuria de a avea în familie medalia pe care o pierduseră, pentru că a decis sa ramână lângă soția lui și să o asiste la naștere.

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

Pe acea vreme încă nu erau vapoarele cu motoare cu aburi, ci doar corăbiile cu pânze ce erau purtate de vânt.

La fel, nu era încă tăiat Canalul Suez. Corăbiile din America trebuiau să ocolească Africa pe la *Capul Bunei Speranțe* și apoi să apuce spre Asia. În dimineața de 19 februarie 1812, corabia Caravan și-a întins pânzele și a plecat.

Călătoria a fost grea, cu furtuni, cu rău de mare, cu multă oboseală și după 114 zile au ajuns în India. Puțin mai târziu, au ajuns și ceilalți trei cu corabia Armonia.

În timpul călătoriei pe corabie, Judson a căutat să studieze mai bine Noul Testament în limba greacă, căci acesta formează baza creștinismului.

La plecare, *Bordul de misiune* le-a trasat sarcina să boteze pe cei ce cred și casa lor, adică și pe copiii mici.

Studiind textele despre botez, el a constatat că întotdeauna în Noul Testament botezul e menționat în legătură cu credința.

Nu a găsit nici măcar un singur text unde să se arate că au fost botezați și copiii mici.

Chiar în casa temnicerului din Filipi, unde se spune că a fost botezat „*el și toți ai lui*”, se face precizarea că după botez „*s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Domnul*”.

Dacă ar fi fost copii mici, aceștia nu ar fi știut să creadă și nu ar fi putut să se bucure de ceva ce nu ar fi înțeles.

De asemenea, cuvântul grecesc „baptizo”, care e tradus prin cuvântul botez, în grecește înseamnă „cufundare în apă”, nu stropire.

Aceasta l-a pus pe gânduri. Biserica Congregațională botează copiii mici prin stropire.

Mai multe zile la rând a studiat toate textele și era frământat, în fine, a zis soției :

„*Nancy, mă tem că bapțiștii au dreptate !*” Ea a reacționat cu frică.

Ei au fost trimiși misionari de biserica Congregațională, deci a accepta botezul prin cufundare a oamenilor ce cred, înseamnă a deveni bapțiști și astfel li se va tăia suportul financiar în India.

Atunci a luat și ea Noul Testament și a cercetat toate textele. Toate arătau clar că botezul e prin cufundare a celor ce cred.

Cuvântul Domnului le-a dat convingerea la amândoi, dar ce puteau face acum, căci bănește atârnav de congregaționaliști.

Bapțiștii din America erau slabi și neorganizați în ce privește misiunea externă. ... [\(Continuarea va fi în numărul viitor\)](#)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]